

WT-MK.6625.9.2016

Instytut Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni
przeciwko Narodowi Polskiemu
Biuro Upamiętniania
Walk i Męczeństwa

URZĄD MIEJSKI w BOGUCHWALE	
KANCELARIA OGÓLNA	
Wpł. dnia	2017-04-18
Nr pisma	6274/4/2017
podpis	Gawda

18.04.2017

W1+W5+BB

Pan Tadeusz Stecyszyn
Dyrektor Wydziału

Urząd Miejski w Boguchwale
ul. Doktora Tkaczowa 134
36-040 Boguchwała

MK
9.04.2017
P

Pismo z dnia: 16.11.2016 Znak: WT-MK.6625.9.2016

Nasz znak: BUW-075-118(5)/16

Data: Warszawa, 17.04.2017 r.

Szanowny Panie Dyrektorze,

W odpowiedzi na pismo znak i data jw. w załączeniu przekazuję notę historyczną dot. patrona ulicy Doktora Tkaczowa. Nazwa ta -w opinii Instytutu Pamięci Narodowej- powinna zostać zmieniona, jako spełniająca kryteria art. 1 ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. RP z 2016 r. poz. 744).

z pozostaniem

Dyrektor
Biura Upamiętniania Walk i Męczeństwa

Adam Siwek

Zal. 1

Opracowanie: Renata Soszyńska
Główny Specjalista
tel. 22 581-89-59

INSTYTUT PAMIĘCI NARODOWEJ – KOMISJA ŚCIGANIA ZBRODNI PRZECIWKO NARODOWI POLSKIEMU
BIURO UPAMIĘTNIANIA WALK I MĘCZEŃSTWA

ul. Wołoska 7, 02-675 Warszawa
tel. 22 581-89-35, e-mail: Adam.Siwek@ipn.gov.pl

- ul. Doktora Tkaczowa

- ul. Józefa Tkaczowa

*W ocenie Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu nazwa powyższa **powinna zostać zmieniona** jako wypełniająca normę art. 1 Ustawy o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz.U. RP z 2016 r. poz. 744).*

Józef Tkaczow (1900-1972) działacz Komunistycznej Partii Polski, funkcjonariusz Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, działacz Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, członek Komitetu Wojewódzkiego PPR, potem PZPR, lekarz, wieloletni dyrektor szpitala Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Rzeszowie.

Urodził się w 1900 r. w Boguchwale. Dyplom lekarza uzyskał w 1928 na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Początkowo pracował jako lekarz m.in. w Sanatorium w Bystrej i Rychtalu, w 1931 rozpoczął praktykę lekarską w Boguchwale. Jednocześnie od roku 1932 był działaczem działającej w konspiracji Komunistycznej Partii Polski, występującej przeciw suwerenności Rzeczypospolitej Polskiej, domagającej się w tym okresie utworzenia „Polskiej Republiki Rad” w łączności z ZSRS oraz oderwania od Polski nie tylko ziem wschodnich lecz także Pomorza Gdańskiego i Śląska i przyłączenia ich do Niemiec (posiadanie przez Polskę tych regionów w oficjalnych dokumentach programowych KPP nazywano „polską okupacją”). Jego bracia: Ferdynand, Jan i Stanisław także byli zaangażowani w działania ruchu komunistycznego. W czasie II wojny światowej był więźniem niemieckich obozów koncentracyjnych.

Po wojnie ponownie łączył zawód lekarza z zaangażowaniem na rzecz budowy systemu stalinowskiego. W Rzeszowie organizował służbę zdrowia komunistycznego resortu bezpieczeństwa publicznego. Służbę w aparacie represji rozpoczął w marcu 1946. Już w kwietniu 1946 otrzymał awans na stanowisko Naczelnika Wydziału Zdrowia w Wojewódzkim Urzędzie Bezpieczeństwa Publicznego w Rzeszowie. Rozkazem personalnym z 22.12.1947 nadano stopień służbowy kapitana. Funkcję naczelnika Wydziału Zdrowia pełnił do 31 grudnia 1954 do czasu reorganizacji resortu bezpieczeństwa publicznego. Od listopada 1955 na stanowisku dyrektora Wojewódzkiego Zarządu Służby Zdrowia WUBP/KWMO w Rzeszowie. Począwszy od 1958 aż do śmierci pełnił funkcję dyrektora szpitala wojskowego podległego MSW w Rzeszowie, służbę zakończył w stopniu pułkownika Ludowego Wojska Polskiego.

Aktywność zawodową łączył z działalnością w partii komunistycznej: był członkiem Komitetu Wojewódzkiego PPR, a następnie Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Rzeszowie, uczestniczył we wszystkich zjazdach partii. Jako dyrektor Szpitala MSW wchodził m.in. w skład Honorowego Komitetu Obchodów 30-lecia PPR. Honorowany przez władze PRL odznaczeniami państwowymi: w 10. rocznicę utworzenia PKWN w lipcu 1954 roku przyznano mu „Order Odrodzenia Polski” a 22 lipca 1971 został odznaczony komunistycznym orderem Budowniczego Polski Ludowej.

Jako zasłużony aktywista partyjny pełnił także funkcję prezesa Zarządu Okręgu koncesjonowanej organizacji kombatanckiej - Związku Bojowników o Wolność i Demokrację w Rzeszowie. W 1971 został członkiem Rady Naczelnej ZBoWiD w Warszawie. Zmarł w 1972 w Rzeszowie.